

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. augusta 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Vec C-184/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciálne konanie – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a článok 52 ods. 1 – Smernica 95/46/EHS – Článok 7 písm. c) – Článok 8 ods. 1 – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a ods. 3 druhý pododsek – Článok 9 ods. 1 – Spracovanie nevyhnutné pre splnenie zákonnej povinnosti, ktorej podlieha osoba zodpovedná za spracovanie údajov – Cieľ verejného záujmu – Proporcionalita – Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca povinnosť zverejniť na internete údaje obsiahnuté vo vyhláseniach o súkromných záujmoch fyzických osôb pracujúcich vo verejnej službe alebo riaditeľov združení či organizácií, ktoré sú príjemcami verejných prostriedkov – Predchádzanie stretu záujmov a korupcii vo verejnom sektore)

(2022/C 408/02)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: OT

Žalovaná: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

za účasti: Fondas „Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras“

Výrok rozsudku

1. Článok 7 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov a článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), v spojení s článkami 7, 8 a článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na internete sa zverejňujú vyhlásenia o súkromných záujmoch, ktoré musí predkladať každý riaditeľ organizácie, ktorá je príjemcom verejných prostriedkov, ak sú takto zverejňované najmä konkrétne údaje o jeho manželke/manželovi, družke/druhovi, či partnerke/partnerovi, ako aj o osobách blízkych či známych osobe povinnej predložiť vyhlásenie, ktoré môžu viesť ku stretu záujmu, alebo údaje o všetkých transakciách uskutočnených za posledných dvanásť kalendárnych mesiacov, ktorých hodnota presahuje 3 000 eur.

2. Článok 8 ods. 1 smernice 95/46 a článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 sa majú vykladať v tom zmysle, že zverejnenie osobných údajov na internetových stránkach orgánu verejnej moci povereného zhromažďovaním a kontrolou obsahu vyhlásení o súkromných záujmoch, ktorým môže dôjsť k nepriamemu odhaleniu sexuálnej orientácie fyzickej osoby, predstavuje spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov v zmysle týchto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 255, 3.8.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. augusta 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Spojené veci C-273/20 a C-355/20) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Príslušnosť k štátnosti – Právo na zlúčenie rodiny – Smernica 2003/86/ES – Článok 10 ods. 3 písm. a) – Článok 16 ods. 1 písm. b) – Pojem „maloleté dieťa“ – Pojem „skutočný rodinný vzťah“ – Dospelá osoba žiadajúca o zlúčenie s maloletým, ktorému bolo priznané postavenie utečenca – Rozhodný okamih pre posúdenie maloletosti)

(2022/C 408/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bundesrepublik Deutschland

Žalovaní: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

za účasti: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Výrok rozsudku

- Článok 16 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade zlúčenia rodičov s maloletým utečencom bez sprievodu v zmysle článku 10 ods. 3 písm. a) tejto smernice v spojení s jej článkom 2 písm. f) pretrvávajúce maloletosti v čase rozhodnutia o žiadosti rodičov garanta o vstup a pobyt na účely zlúčenia rodiny nepredstavuje „podmienku“ v zmysle tohto článku 16 ods. 1 písm. a), ktorej nesplnenie by umožňovalo členským štátom takúto žiadosť zamietnuť. Tieto ustanovenia vykladané vo svetle článku 13 ods. 2 uvedenej smernice sa navyše majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej v takom prípade zaniká právo dotknutých rodičov na pobyt hneď, ako dieťa dovŕši plnoletosť.
- Článok 16 ods. 1 písm. b) smernice 2003/86 sa má vykladať v tom zmysle, že na konštatovanie existencie skutočného rodinného vzťahu v zmysle tohto ustanovenia v prípade, keď ide o zlúčenie rodiča s maloletým dieťaťom, ktorému bolo priznané postavenie utečenca, nepostačuje samotný prvostupňový príbuzenský vzťah v priamej vzostupnej línii, pokiaľ toto dieťa dovŕšilo plnoletosť ešte pred prijatím rozhodnutia o žiadosti o vstup a pobyt na účely zlúčenia rodiny, podanej týmto rodičom. Na to, aby tento rodič spĺňal podmienky na zlúčenie rodiny však nie je potrebné, aby dieťa, ktoré je garantom, a dotknutý rodič žili v spoločnej domácnosti alebo pod jednou strechou. Príležitostné návštevy, pokiaľ sú